

elaprózódó pénz egy kalapba gyűlne, a különböző színvonalú és kivitelű katalógusok, leporellók megszűnnének, a Szegedre látogató vendég szinte kötetben kapná a tájékoztatót. A másik megjegyzés: nagyon hiányzik a Szegedi Ünnepi Hetek modernszip új emblémája, melynek díszítenie kellene minden plakátot, kiadványt, szórólapot, s melynek fregolirésze — az állandó motívum mellett — lehetőséget adna arra, hogy az ünnepi hetek minden eseménye, rendezvénye egységes tartalmi és grafikai szellemben jelenjen meg.

TANDI LAJOS

Sipos Gyula meghalt

Olyan egyszerűen, ahogy élt. Zajtalanul.

Legutóbb a közgyűlés hömpölygésében álltunk egymás mellett. Kubából hozott napok rezességével bőrén, egészségesen, akár a reszelt patkó. A fiakról beszélgettünk. Sok szó máskor sem habzott köztünk. Tudtuk egymást.

44-ben felelősen felejtette magánál a fegyvert, ahogy a Györffy-kollégium kapuját elhagyta. S mért igazságot, földet; hallgatott, ha kedve úgy tartotta, s napokon át dalolt utolsó cimborája kedvéért is, míg a baranyai szőlősök pincegárdorain verte hozzá a taktust, ha úgy jött sora.

Költői hangja másfél évtizede jár el tájékunkig, s tíz kötetével porciózhatnám szét 56 évig tartó életét. Orvos és nálunk tanuló matematikus fia révén

maga előtt hajtja a kicsi haza minden tájékát. Itt muzsikál ő, a Jani gyerek kezével, s hegedűje húrjai alól kihömpölyögnek a gyimesközéploki csángó dalok, meg a galgamácsai kettősök.

Életünk így sorjázik. Kötetek, gyerekek.

Épp öt évvel ezelőtt írtad a Tiszatájnak Temetés című versedben:

Látványosan temetkeznek sokan.
Gyűjtik a pénzt első osztályú koporsóra.
Mi elvonulunk szelíden, csöndesen,
akár az elefántok.
Csak az utókor fedezi majd föl az őserdő mélyén,
milyen hatalmas agyaraink voltak.
És csecsebecséket készít belőlük.

T. B.

